

בשבוע שעבר השתתפתי בטקס פתיחת שנת לימודים חדשה במכון להשכלה גבוהה בנגב. היום הדרתתי

עוד יותר.

חוט חזק קושר בין האירוע הווא לבין טקס זה. כי בשניים נבוא אל הנגב - במיטב וידע המצוי ברשותנו ובמיטב הנוער, המוכן לקחת בפועל חלק בהתנחלות זו.

ומי כמובן יודע שאין זה מן הדברים הקלים להתנחל בנגב. אולי המצאו נחמה פורתא בעובדה שפעם, לפני חמישים וארבעים שנה אמרו שקשה להתנחל במעמק הירדן ובשרון הצפוני. וגם אז נסתייעו המתנחלים ברצונם העז ולמדו את טכניקת הדברה חסכע הזועף והוציאו לחם מן הארץ.

מוטבחני כי בעוד דור, קצת פחות קצת יותר, יבואו יצידו: ההתנחלות בנגב - מה קשי יש בה? ואז יספרו בניכם ונכדיכם כי בזכות אבותיהם העקשנים ובזכות האהבה והידע שהשקיעו, קמה לעם כולו נחלה לתפארת.

שמעתם כאן כפי דוברים קודמים על המשימות, פיתוח הנגב, קליטת עלייה, התנחלות בכל רחבי הארץ הגדולה. לא אלאע אתכם ולא אחזור על הדברים החשובים שנאמרו ואשר מי כמובן פועל למילויין. אומר רק זאת: החזקנה ידיכם ותבורכו בכל מעשיכם. מי יתן ויבוא רבים אחריכם, גרעיני נח"ל וגרעינים של ~~אג~~ נוער שאינו מאורגן בנח"ל. נאמר, ואיני בטוח אם אני מצטט נכון: "לא הרב אמרים כבשה את הארץ, כי אם מחרטת האכר". אתם כובשים את הארץ - כיבוש של ירק, כיבוש של אדמה, כיבוש אהב ברית וכריח בין אדם לאדםתו היא ~~אג~~ לעולם.